

รางวัลรองชนะเลิศการประกวดเรียงความระดับมัธยมศึกษา เนื่องในวันอาเซียน (ASEAN DAY)

หัวข้อ "เรียนอย่างไร ให้นาคตสดีในประชาคมอาเซียน"

โดย วรปรัชญ์ จินดาอินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวชิรวิทย์ฝ่ายมัธยม

กว่า 43 ปีที่ผ่านมาสมาคมอาเซียน ได้ถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมเหล่ากลุ่มประเทศสมาชิกในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้สามารถเข้าแข่งขันในประชาคมโลกได้อย่างมั่นคง และในปีที่ 44 นี้ สมาคมอาเซียนได้มีแนวทางอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศสมาชิกคือการส่งเสริมศักยภาพด้านการศึกษาของกลุ่มประเทศอาเซียนให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้นโดยมีการส่งเสริมในหลายด้านตั้งแต่การส่งเสริมทุนการศึกษาให้นักเรียนในกลุ่มประเทศสมาชิกได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนการศึกษากับกลุ่มประเทศในสมาคมอาเซียนซึ่งทำให้มีการเสริมสร้างความสามารถของนักเรียนหรือเยาวชนในสมาคม

การศึกษาในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันเริ่มมีการพัฒนาขึ้นอย่างก้าวกระโดด ซึ่งประเทศไทยได้สังเกตเห็นถึงศักยภาพด้านนี้ว่าเป็นด้านที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาลูกหลานในประเทศ โดยได้ส่งเสริมและพัฒนาให้เยาวชนไทยมีความรู้ความสามารถในการแข่งขันทั้งภายในกลุ่มประเทศภายใต้สมาคมอาเซียนและระดับโลกได้ การพัฒนาส่งเสริมศักยภาพของเยาวชนดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญอยู่สองด้าน คือ ด้านภาษา และ ด้านวัฒนธรรม

ปัจจัยด้านของภาษา ในปัจจุบันภาษาที่มีความสำคัญในการติดต่อประสานงานในเขตอาเซียนและทั่วโลกซึ่งได้รับความนิยมในหมู่นักธุรกิจคือภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนหรือเยาวชนของไทยควรได้รับการปูรากฐานในเรื่องของภาษาโดยมีการส่งเสริมการศึกษาภาษาที่สองตั้งแต่ระดับอนุบาลอันจะส่งผลให้เยาวชนมีความสามารถทางด้านภาษาพอที่จะใช้ในการศึกษาต่อและรวมถึงก้าวเข้าสู่ตลาดในเขตอาเซียน ในการศึกษาภาษาอังกฤษนั้นเราควรมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดคุย เพราะว่าการพูดคุยถือเป็นทักษะที่สำคัญอย่างมากในการติดต่อเจรจาในยุคปัจจุบันซึ่งนักเรียนหรือเยาวชนควรได้รับการส่งเสริมในด้านของการพูดให้เท่าเทียมกับทักษะด้านอื่น กล่าวคือ ด้านการเขียน

ด้านการฟัง และ ด้านความถูกต้องของภาษา โดยเยาวชนควรได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ

นอกจากภาษาอังกฤษแล้วเยาวชนในสมาคมอาเซียนนั้นควรมีพื้นฐานของภาษาในระแวกประเทศใกล้เคียงเพิ่มเติม เนื่องจากการรวมกลุ่มของประเทศอาเซียนที่มีการเปิดเสรีทางการค้า วัฒนธรรมและการศึกษาส่งผลให้เยาวชนของกลุ่มประเทศสมาชิกมีการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และภาษาระหว่างกลุ่มประเทศในอาเซียน การเรียนรู้ภาษาของประเทศในกลุ่มสมาคมอาเซียนเช่น ภาษาตากาล็อก ภาษาเวียดนาม ภาษามาเลเซียรวมถึงภาษาลาว จึงมีความสำคัญเทียบเท่ากับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ปัจจัยที่สองที่มีความสำคัญ คือ การเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านหรือวัฒนธรรมของกลุ่มสมาชิกประเทศอาเซียน จะทำให้นักเรียนและเยาวชนของไทยมีความคุ้นเคยในวัฒนธรรมและระเบียบธรรมเนียมของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน เยาวชนของไทยจะได้มีพื้นฐานความรู้ด้านวัฒนธรรมเพียงพอในการติดต่อสื่อสาร ร่วมกิจกรรม หรือร่วมงานกับกลุ่มประเทศสมาชิกได้ ในด้านวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศก็มีความละเอียดอ่อนที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากทุกประเทศล้วนมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันที่จำเป็นต้องทราบ แต่สิ่งหนึ่งที่อยากให้เยาวชนของไทยตระหนักและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งก่อนก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้นคือความภูมิใจเอกลักษณ์ของชาติไทยซึ่งเยาวชนจะต้องมีความภูมิใจในเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของไทยจนสามารถเผยแพร่วัฒนธรรมอันดีงามให้แก่สมาชิกในกลุ่มสมาคมอาเซียนได้อย่างภาคภูมิใจ

การศึกษามีความก้าวหน้าไปอย่างมาก เยาวชนของกลุ่มประเทศอาเซียนทุกคนจึงไม่ควรอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องมีการแข่งขันกันของเยาวชนในกลุ่มอาเซียนแต่เป็นการช่วยเหลือกันของประเทศในกลุ่มอาเซียนให้เยาวชนได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยอาศัยความรู้ความสามารถด้านภาษา และวัฒนธรรมจนสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาบ้านเมืองของไทย และประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียนให้เข้มแข็ง พร้อมทั้งเป็นการส่งเสริมให้บุตรหลานรุ่นต่อไปมีความเข้มแข็งจนสามารถทัดเทียมกับตลาดโลก

ในงาน Chiang Mai University International Day ครั้งที่ 5 "ประชาคมอาเซียน : อะไร : ทำไม : อย่างไร : สำคัญตรงไหน?" วันที่ 10 สิงหาคม 2554 ณ สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่